

Nº69 FEBRER 2001

L'EVOLUCIÓ

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I OPINIÓ DEL COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS-MOSSOS D'ESQUADRA (CAT-ME)

SINDICAL

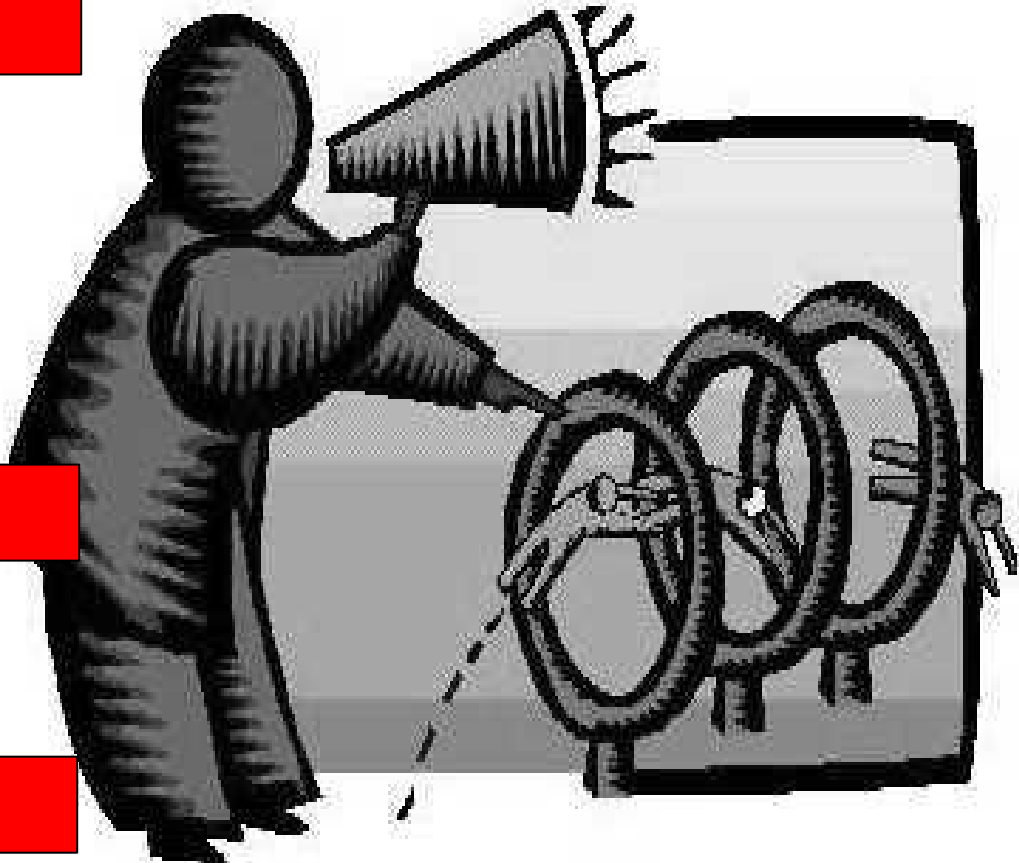
- Actualitat Sindical
- Incrementos salarials
- Accidents de treball
- 1680 hores
- Candidatura Alternativa al SAP
- La necessitat de la participació
- Funcionament del Sindicat
- Deficiències a la comissaria de la Seu

OPINIÓ

- La conspiració dels Pomers i les abelles
- Somos personas
- Paràsits
- El preu de la barra de pa

LA PREMSA

- Què diuen de nosaltres

pels horaris... per l'augment de sou... pels expedients disciplinaris... per la precarietat... per les destinacions provisionals lluny de casa... per què tot això ens afecta a la nostra vida personal, per tant... fes-li veure el teu descontent....

**EL DIA 27 DE FEBRER, VINE A LA
CONCENTRACIÓ**

dimarts 27 de febrer a les 19:00 hores

**CONCENTRACIÓ DAVANT DEL
Nº 96 DE LA RONDA GENERAL MITRE
DE BARCELONA**

EDITORIAL

El propassat dia 23 vam celebrar una concentració de protesta davant del domicili del MH President. Vam ser presents uns 60 mossos. No són massa, però, si més no, no vam estar únicament dirigents sindicals, i no tots, com en l'acte de l'EPC. El SP del CAT ha valorat amb moderat optimisme l'acte, tot i la poca participació. Només ens queda un dubte: **QUE VOLEU AQUELLS COMPANYS QUE PODENT VENIR NO HO VAU FER? VOLEU QUE LES ORGANITZACIONS SINDICALS PASSIN DE TOT? NO VOLEU QUE S'UTILITZIN TOTS ELS MITJANS AL NOSTRE ABAST PER LLUITAR PELS NOSTRES DRETS? ESTEU CONTENTS AMB EL 2x2x3? L'INCREMENT DEL 2%? TOT EL QUE ENS HA VINGUT I EL QUE ENS VINDRÀ?** Esperem que us ho plantegeu pel futur i s'incrementi la participació.

Pensem que una acció aïllada no dóna resultats, però que una mateixa acció repetida de forma periòdica i indefinida, més si toca els... (pel lloc, pels mitjans que s'han de mobilitzar, etc.) ha d'obligar per força, amb el temps, a un canvi d'actitud de la nostra empresa. **Per tant, hem decidit CONVOCAR A TOT EL COL·LECTIU UN COP AL MES AL MATEIX LLOC, DE FORMA INDEFINIDA ENTANT NO S'ASSOLEIXIL'OBJECTIU.** La incidència i eficàcia d'aquests actes depèn proporcionalment de la constància i la participació, per tant, la teva presència és important. **VINE!!**. Esperem que aquesta acció compti amb el suport d'altres organitzacions sindicals i vostre.

Per la nostra banda, únicament ens ho replantejarem si arribés el moment en que en aquest acte ens trobéssim únicament els alliberats.

Per tant quedeu tots "convidats" a expressar el vostre rebuig a la política que porta el Govern envers els mossos el dia **27 de febrer del 2001 a les 19:00 davant el nº96 de la Ronda General Mitre de Barcelona**

Des d'aquestes línies volem expressar el nostre condol per la mort del company de trànsit JOSÉ MANUEL ROJO MORIENTES, mort en acte de servei, i un record molt especial a la resta de companys que al llarg dels anys ens han anant deixant.

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació sindical i professional, destinada al col·lectiu de mossos, afiliats o simpatitzants de CAT.

L'equip encarregat de l'execució tècnica d'aquesta publicació està format per col·laboradors que dediquen temps lliure, coneixements i experiència per a la seva confecció.

SUMARI

EDITORIAL

.- Editorial 2

SINDICAL

.- Actualitat Sindical 3
 -.- Incrementos salarials 4
 -.- Accidents de treball 7
 -.- 1680 hores 8
 -.- Candidatura Alternativa al SAP 10
 -.- La necessitat de la participació 11
 -.- Funcionament del Sindicat 14
 -.- Deficiències a la comissaria de la Seu 16

OPINIÓ

.- La conspiració dels Pomers i les abelles 12
 -.- Somos personas 17
 -.- Paràsits 17
 -.- El preu de la barra de pa 18

LA PREMSA

.- Què diuen de nosaltres 19

CAT

TELÈFON

93 485 03 50

FAX

93 309 44 80

URGÈNCIES

TELÈFON MÒBIL

629 73 91 92

INTERNET

www.catme.es.vg

E-MAIL

cat-me@teletel.es

ADREÇA

c/ Tànger 48, Baixos Esquerra
 Barcelona 08018

EDITA

CAT

Col·lectiu Autònom de Treballadors-
 Mossos d'Esquadra
 Dep. Legal: B-13161/99

El Col·lectiu Autònom de Treballadors no comparteix, necessàriament, les opinions expressades pels seus col·laboradors.

ACTUALITAT SINDICAL

Hi ha moltes qüestions d'actualitat sobre les que podríem informar, tanmateix, n'hem seleccionat les que considerem més transcendents.

Heu de saber quins dos regalets ens té preparats l'empresa per aquest començament d'any:

1- CANVIS EN LA RELACIÓ DE LLOCS DE TREBALL. Estan a punt d'aprovar-se unes modificacions en la relació de llocs de treball que tenen com a trets fonamentals els següents:

- Passi generalitzat a horari especial, per tant, pèrdua de vacances i molts altres drets horaris. Possibilitat que us parteixin el període de treball nocturn intercalant-hi dies de festa. Reducció de dies de festa seguits, etc.

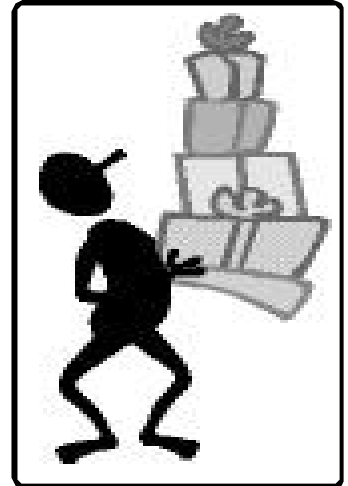
- Consolidació de la discriminació salarial dels grups d'investigació, OAC's, policies científiques i d'altres especialitats que haurien de cobrar alguna mena d'especialitat, diners que es destinen a la incrementar les retribucions dels caps.

Tot plegat sense cap mena de negociació i sense complir la prescripció legal de publicitat que ens permetria impugnar-la, tot i que, sigui com sigui, ho farem.

2- ACORD DE GOVERN SOBRE INCREMENTS DEL COMPLEMENT ESPECÍFIC. Mossos i caporals tindran un increment del 2%, és a dir, perdrem un mínim del 2 % de poder adquisitiu. De sergent en amunt, els increment varien del 15 % al 28 %. Sense comentaris. Tots els sindicats ja hem engegat el procediment per oposar-nos a aquest acord i impugnar-lo si cal i es pot.

3- JUDICI CONTRA LA IMPOSICIÓ D'HORARIS ESPECIALS A PERSONAL UNIFORMAT. El **CAT** va impugnar la instrucció 6/2000 basant-se amb la qual l'empresa estén els horaris especials a unitats uniformades i imposa el 2x2x3. Al gener s'ha celebrat el judici. Esperem sentència. En aquest cas volem destacar que, a part de l'argumentació jurídica, vam argumentar vulneració de la Llei de Riscos Laborals pels danys a la salut que el 2x2x3 està causant. Aquesta argumentació va fer necessària la contractació d'un pèrit que elaborés un informe. **AQUEST INFORME HA COSTAT UN DINERAL AL SINDICAT, UN DINERAL QUE SI ENS ATENGUÉSSIM AL NOSTRE PRESSUPOST, NO PODRÍEM ASSUMIR. AQUESTS DINERS ELS HAN PAGAT, NOMÉS, ELS AFILIATS AL CAT, PERÒ, SI ENS EN SORTIM, EL BENEFICI SERÀ PER TOT EL COL·LECTIU.** Creiem que hem de destacar aquest fet per induir-vos a la reflexió i per constatar, altra vegada, que som un sindicat que pretenem servir al col·lectiu, no només als afiliats.

4- SENTÈNCIA DE L'AUDIÈNCIA NACIONAL SOBRE CONGELACIÓ SALARIAL. L'Audiència Nacional ha declarat nul·la la congelació salarial de l'any 97 per vulnerar el dret a la negociació col·lectiva dels funcionaris (això ens sona d'alguna cosa) instant a la negociació per l'aplicació d'un increment del 2% (IPC previst aquell any) a tots els funcionaris més els diners deixats de percebre des de llavors com a conseqüència de no haver aplicat aquell increment.

INCREMENTS SALARIALS

JA HEM DEMANAT A L'EMPRESA L'EXTENSIÓ DELS EFECTES D'AQUESTA SENTÈNCIA AL COS PER INTENTAR ACCELERAR AL MÀXIM.

La sentència és del 7 de novembre de l'any passat i no s'ha difós fins ara, cosa que ja fa mala olor. També és ferma ja que diu que no cap recurs de cassació, tot i que el govern, per tècnica jurídica en vol presentar un.

Suposem que ens posaran les mil i una pegues. Si tot plegat surt bé, a mig termini pot suposar que, a part dels diners mensuals d'increment, cada agent percebi, en concepte d'endarreriments 250.000 pts. pel cap baix.

El gran rebombori que l'aplicació d'aquesta sentència pot suposar (hisenda, pressupostos, etc.) és l'únic que ens fa témer que es produeixi algun marro en aquesta "negociació" i ens quedem sense res.

La sentència la podeu trobar a la nostra WEB.

Per nosaltres el més important d'aquesta sentència no és el tema econòmic, sinó el reconeixement del dret a la negociació col·lectiva el qual crea un precedent jurisdiccional que ens serà molt útil en tots els procediments judicials que tenim oberts contra les diverses normes imposades per la DG i que afecten a les nostres condicions de treball sense haver estat negociades. Ja sabeu que aquest ha estat un dels principals cavalls de batalla del nostre sindicat des de sempre, i ara, se'ns dóna la raó.

SALUT !

FALLAMOS

Que estimando el recurso contencioso administrativo interpuesto por Federación de Enseñanza de Comisiones Obreras y en su nombre y representación la letrada Sra. Dª Carmen Perona Mata, frente a la Administración del Estado, dirigida y representada por el Sr. Abogado del Estado, sobre Resolución del Ministro para las Administraciones Públicas de fecha 19 de septiembre de 1996, debemos declarar y declaramos no ser ajustada a Derecho, la Resolución impugnada, y en consecuencia debemos anularla y la anulamos, declarando el derecho e los funcionarios incluidos en el ámbito del Acuerdo de 15 de septiembre de 1994 objeto de autos a percibir el incremento en su retribución, según la previsión presupuestaria del crecimiento del IPC en el año 1997, más las cantidades dejadas de percibir durante los años sucesivos como consecuencia de la inaplicación del señalado incremento, y ordenamos a la Administración demandada que proceda a llevar a efecto en el menor plazo posible, negociaciones sobre el incremento retributivo previsto en el capítulo VI, título II del Acuerdo señalado, con efectos al año 1996, momento en que dicha negociación debió producirse, sin expresa imposición de costas.

Así por ésta nuestra sentencia, que se notificará haciendo constar que contra la misma no cabe recurso de casación, siguiendo las indicaciones prescritas en el artículo 248 de la Ley Orgánica 6/1985, y testimonio de la cual será remitido en su momento a la oficina de origen a los efectos legales junto con el expediente, en su caso, lo pronunciamos, mandamos y firmamos.

INCREMENTS SALARIALS

Aquí disposeu dels increments del complement específic que tindrem aquest any, com podeu veure també teniu els complements de l'any anterior.

Sobre això heu de tenir present que als complements específics del l'any 2000 heu de sumar la pujada que van tenir a partir del mes de setembre i amb efectes retroactius des del gener com a conseqüència de l'Acord entre Generalitat i sindicats a la Mesa General de la Funció Pública que va suposar una millora de les retribucions d'1,3 % per a tots els funcionaris, per tant a la taula que teniu la diferència en % es redueix, cosa que fa que les retribucions de l'escala bàsica només tinguin un increment del 2% aprox.

Les diferències continuen....

GR/NI	CATEGORIA	C. ESP. 2001	C. ESP. 2000	DIFERÈNCIA	% DIF.
A30	MAJOR	5.733.768			
A29	COMISSARI 1	5.236.572	4.058.820	1.177.752	29,02
A29	COMISSARI 2	5.141.232	4.058.820	1.082.412	26,67
A29	COMISSARI 3	4.797.972	4.058.820	739.152	18,21
A27	INTENDENT 1	4.330.212	3.500.736	829.476	23,69
A27	INTENDENT 2	3.983.412	3.500.736	482.676	13,79
A27	INTENDENT 3	3.688.632	3.500.736	187.896	5,37
B25	INSPECTOR 1	3.614.424	3.291.864	322.560	9,80
B24	INSPECTOR 2	3.259.080	2.902.284	356.796	12,29
B24	INSPECTOR 3	3.111.180	2.902.284	208.896	7,20
C22	SOTSINSPECTOR 1	3.708.408	3.045.312	663.096	21,77
C21	SOTSINSPECTOR 2	3.442.644	2.748.744	693.900	25,24
C20	SOTSINSPECTOR 3	3.313.848	2.645.268	668.580	25,27
C20	SERGEANT 1	3.313.848	2.645.268	668.580	25,27
C18	SERGEANT 2	3.113.640	2.591.460	522.180	20,15
C18	SERGEANT 3	2.866.848	2.490.912	375.936	15,09
C18	SERGEANT 4	2.577.444	2.227.612	349.832	15,70
D16	CAPORAL 1	2.565.624	2.459.688	105.936	4,31
D16	CAPORAL 2	2.403.792	2.302.728	101.064	4,39
D16	CAPORAL 3	2.241.996	2.145.792	96.204	4,48
D14	MOSSO 1	2.160.504	2.067.588	92.916	4,49
D14	MOSSO 2	1.998.732	1.910.688	88.044	4,61
D14	MOSSO 3	1.836.876	1.753.692	83.184	4,74

A la pàgina següent trobareu un model de sol·licitud d'extensió de la sentència.

Es interessant que tots els funcionaris reclamin individualment l'aplicació de la sentència de l'Audiència Nacional per això el **CAT** posa a disposició de tots els mossos d'esquadra un model de sol·licitud que heu d'**omplir amb les vostres dades i registrar l'original i una còpia als registres oficials de l'Administració, fent-nos arribar l'original de la còpia registrada** per tal que el sindicat faci un seguiment de totes les reclamacions presentades, posant per darrera un telèfon de contacte per informar-vos de l'estat de cada reclamació.

Els companys que volgueu, podeu venir a la seu del sindicat per tal se signar les sol·licituds i nosaltres mateixos ens encarregarem de registrar-les, informant-vos posteriorment de qualsevol fet en relació amb les vostres sol·licituds.

En/na agent del
cos de Mossos d'Esquadra, amb carnet professional nº, destinat/da a
..... de, amb domicili a efectes de
notificacions al carrer Tànger nº 48 baixos 1ª de Barcelona.

Que a l'emparament del **Art. 110 párrafo 2º** de la Ley de la Jurisdicción
Contencioso-Administrativa:

SOL-LICITO: L'extensió dels efectes de la Sentència de 7 de novembre de 2000 de la Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Sexta, on es resol el recurs 1033/1997, estimant el mateix i anul·lant la Resolució impugnada, declarant el dret dels funcionaris a **percebre l'increment en les seves retribucions de l'any 1997, i segons el fonament sisè d) de la sentència indica que es el propi interessat el que haurà d'instar al seu pagament, afectant la mateixa als anys 1998, 1999, 2000 y 2001.**

_____, a ____ de _____ de _____.

Signat:.....

**SR. XAVIER MARTORELL I VILLALOBOS
DIRECTOR GENERAL DE SEGURETAT CIUTADANA**

Accidents de treball

Donat els últims accidents de treball patits per companys en acte de servei em demanat a l'Administració que compleixi amb les seves obligacions, entre elles informar per a poder exigir el compliment de les normes de prevenció d'accidents i evitar en el futur més accidents.

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/ Tanger 48, baixos 1^a, Barcelona 08018

Telf. 93 485 03 50 Fax. 93 309 44 80

email: cat-me@teleline.es

www.catme.es.vg

En Enric Alsina Illa, amb DNI 52.210.098-Y, agent del Cos de Mossos d'Esquadra de la Generalitat de Catalunya amb núm. 1925, i Secretari General del CAT-ME, amb domicili a efectes de notificacions al C/ Tànger núm. 48 baixos esquerra de Barcelona 08018.

EXPOSA:

Hem tingut coneixement per diferents mitjans, que en cap cas ha sigut per una versió oficial donada per aquesta Direcció General, que en els últims dies han hagut diferents accidents laborals en els quals s'han vist involucrats diferents companys d'aquest cos. Si la nostra informació no es errònia, un amb resultat de mort i un altre que en data d'avui continua en estat molt greu ingressat a l'hospital. Considerem que rebre la informació a través dels mitjans de comunicació o de la rumorologia extensiva dins del mateix Cos no es el canal més adient donat que es pot perdre informació pel camí o no ser un reflexa exacta dels fets succeïts.

SOLICITA:

Que, a l'emparament de la Llei 31/95, de 8 de novembre de Prevenció de Riscos Laborals, siguin vostès els qui ens facin arribar la versió oficial, si més no perquè des dels sindicats podem tenir de primera mà informació detallada sobre l'incident en que es vegi afectat un Mosso d'Esquadra.

Barcelona, 25 de gener de 2001.

Enric Alsina Illa.

Xavier Martorell i Villalobos. Director General de Seguretat Ciutadana.

1.680 HORES.

Pel que hem pogut saber, ja comença a ser habitual, no només en serveis centrals com informació, sinó a moltes ABP's, el fet que companys amb horaris especials, sobretot de grups de paisà, arribin a les 1680 hores de jornada anual molt abans que finalitzi l'any policial (el 31 de gener).

Aquest fet evidencia altra vegada la manca d'efectius o l'excés de funcions, segons com es miri, que està causant estralls en els nostres drets laborals.

La nostra empresa vol dur a quatre peles i fa pagar al mosso amb la generalització d'horaris especials, flexibilitat màxima, hores de romament, canvis de planificacions constants, abús de tècniques d'optimització de recursos humans, impossibilitat de fer permisos, extensió de períodes vacacionals, en fi, tot allò que tots estem patint, convertint als mossos en treballadors a preu fet o com si fóssim treballadors d'una ETT.

Com que no s'afronta el fons el problema, com que bona part del col·lectiu se les empassa doblengades, la situació encara pot empitjorar molt més.

Ja s'han donat casos de canvis d'horari (sala

... en fi, tot allò que tots estem patint, convertint als mossos en treballadors a preu fet o com si fóssim treballadors d'una ETT.

Barcelona) tot i contravenir el decret d'horaris i **hi ha perspectives que s'estengui el despotisme que implica l'actual interpretació que fa l'empresa d'un horari especial a totes les unitats que avui dia fan horaris de torn.**

Davant aquesta situació, algunes organitzacions sindicals i alguns companys, estem lluitant per contribuir a una millora, a una negociació, reclamant, interposant recursos, denunciant, fent accions de protesta, etc. Amb el que, suposadament, estem defensant els interessos

de tot el col·lectiu com a treballadors.

Sorprementment, hem pogut saber, que molts companys, tot i haver exhaurit la seva jornada laboral anual, continuen anant a treballar a canvi de res. És

més, hem pogut saber que **algun comandament s'ha permès el luxe de donar lliçons d'ètica policial a aquell que ha demanat el compliment de la llei** i per tant ha anunciat que no aniria a treballar fins l'inici del següent any policial.

Hem de ser bons professionals i això implica fer bé la nostra feina, esforçar-nos per a que tot el que fem en el nostre horari laboral estigui el màxim de ben fet possible, però això no té res a veure amb treballar gratis, més quan no som responsables d'aquesta manca d'efectius.

1.680 HORES.

Si tot si val a canvi d'un caramel o un privilegi, sigui el que sigui, això serà la selva, les punyalades apareixeran

Als comandaments teòricament responsables que la gent arribi a la seva jornada anual abans que acabi l'any **els diríem que existeixen les hores extres retribuïdes, que existeix la possibilitat i els mecanismes d'exigir la presència física del personal que figura com a dotació a la relació de llocs de treball, que tapant forats mai s'evidenciarà el problema i, per tant, mai se li donarà solució.**

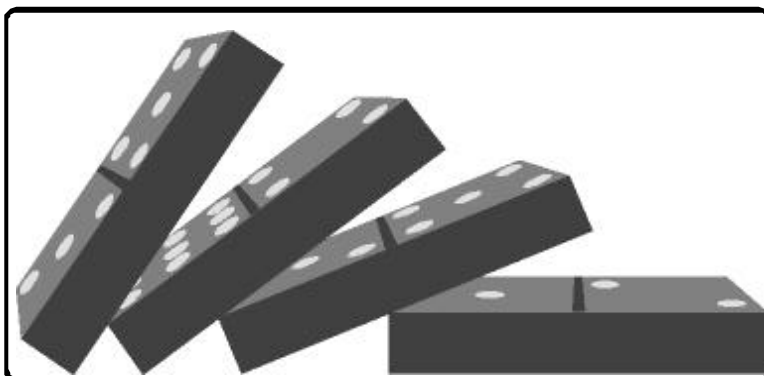
Als companys que van a **treballar de franc els diríem que estan perjudicant greument al col·lectiu en general i als companys en particular**, com ens sembla que és evident, que actituds com la seva fa que **ens preguntem que collons estem fent reclamant res**, entre moltes altres coses entre les quals hi hauria un seguit d'improperis innecessaris de reproduir davant aquesta evidència. Ja sabem que sempre hi ha excuses i justificacions com ara que s'està en destinació provisional, en comissió de servei, que si no es fa et faran fora, etc., però, acceptant aquestes justificacions el que fem és dir que tot val per beneficiar-me jo, i si això és així, doncs, serà la guerra, tots contra tots, aviam qui trepa més.

Si, com sembla, **es generalitza aquesta actitud servil a tots els camps ho pagarem molt car, més del que ho estem fent. Si tot si val a canvi d'un caramel o un privilegi, sigui el que sigui, això serà la selva, les punyalades apareixeran** i es generalitzaran i els pobres desgraciats que pretenguin exercir els seus drets patiran la repressió de l'empresa o,

inclòs, les crítiques dels seus servils companys.

Cal lluitar contra això. És molt important que els qui teniu companys en aquesta situació els feu veure el mal que estan fent i aconseguiu que desisteixin d'aquesta actitud. Si no ho aconseguiu, se'ls ha de denunciar públicament. Com a sindicat, també podem intervenir-hi, però necessitem dades exactes, noms, hores fetes, dia en que s'ha exhaurit la jornada, etc., dades exactes que només podem tenir si vosaltres ens les feu arribar. Normalment els companys que ens informen d'aquests temes ho fan de forma genèrica, sense donar dades, amb el qual, nosaltres no en tenim prou per a denunciar-ho i que la denúncia tingui efectes.

Sovint ens fem autocrítica i **considerem que les organitzacions sindicals són en bona part responsables de la degradació de les nostres condicions de treball, però, fets com aquest demostren que, si més no, aquesta responsabilitat és compartida al 50 % amb el col·lectiu en general.**

Cal lluitar contra això. És molt important que els qui teniu companys en aquesta situació els feu veure el mal que estan fent i aconseguiu que desisteixin d'aquesta actitud.

CANDIDATURA ALTERNATIVA AL SAP

Al llarg d'aquest any esperem obtenir una sentència favorable dels Jutjats de lo Social en relació a la nostra legitimitat com a antic SAP, amb el qual, recuperariem el patrimoni i la representativitat que ens van ser usurpades. També estem a l'espera de sentència pel que fa a les eleccions sindicals, ja que les vam impugnar pel fet que es presentés una candidatura amb les nostres anteriors sigles. Aquesta via, la jurídica, és la nostra principal esperança per al restabliment de la legalitat i la justícia en el cop d'estat que vam patir.

Tanmateix, tot i tenir tota la raó legal i moral, l'experiència ens demostra que justícia, legalitat i resolucions judicials, no sempre són el mateix i que també pot ser que perdem. **És per això que no descartem cap altre via per recuperar allò que era nostre, per no permetre que se surtin amb la seva o amb part de la seva, els qui en el seu moment van servir a uns interessos llunyans als del nostre sindicat i el nostre col·lectiu. Una d'aquestes vies ha estat donar suport a l'existència d'una Candidatura Alternativa que es presenti com a candidata a ocupar el Secretariat Permanent dels que utilitzen les nostres anteriors sigles en un futur Congrés, amb l'objectiu de reunificar el sindicat en el cas de guanyar-lo, cosa que depèn dels suport que rebi aquest projecte per part dels afiliats de base i delegats sindicals que paguen les seves quotes als colpistes.**

Volem explicar que quan ens vam assabentar que la persona a la qual considerem com a principal instrument que el Departament d'Interior va utilitzar per desarticular el nostre sindicat i la UGT per fer-se'n amb el control havia deixat de ser dirigent, ens vam posar en contacte amb ells per tal d'oferir-los la possibilitat d'iniciar converses per una reunificació, proposta que va ser rebutjada. Us expliquem això perquè **pensem que no hi ha diferències entre l'afiliació de base i per demostrar que, si més no, des de la nostra vessant, el que va passar no es va deure a cap lluita de poder per interessos personals.** En el bé del col·lectiu i dels afiliats, la proposta que pensàvem concretar si haguéssim parlat tenia com a base que el nou sindicat reunificat passés a ser dirigit per persones que no haguessin intervingut, ni directa ni indirectament, per cap dels bàndols en la crisi i l'enfrontament, escollits democràticament en un Congrés assembleari. **Haguéssim vetllat per a que el nou sindicat respectés els principis estatutaris que tots els qui ens hi havíem afiliat havíem acceptat: assemblearisme, llibertarisme, democràcia directa, autonomia, descentralització, etc., i per a que quedés garantit el seguiment de la línia sindical que de sempre hem tingut. No creiem que per la nostra banda hagués hagut massa problemes amb mantenir un protocol de serveis amb la UGT, sempre hi quan hagués estat només això, no pas una integració o una pèrdua d'independència.**

DEMANEM SOBRETOT ALS AFILIATS ANTICS QUE ES VAN QUEDAR AMB ELLS QUE DONIN SUPORT A AQUESTA CANDIDATURA ALTERNATIVA QUAN ARRIBI EL MOMENT.

SALUT !

LA NECESSITAT DE LA PARTICIPACIÓ

Molta gent té una imatge distorsionada sobre el que és un sindicat, si més no, el nostre, i es crea falses expectatives sobre el que pot o no pot fer. Un sindicat és un grup de persones, companys com qualsevol altre, que utilitzant uns mitjans exerceixen un seguit de gestions i accions encaminades a lluitar per la defensa dels interessos dels treballadors. No és una màquina de begudes a on a canvi d'un preu s'obté un producte.

El sindicat no ho pot fer tot ni pot garantir cap resultat. Li agradi o no li agradi, ha de respectar i acatar la llei i la normativa, sovint, feta, interpretada i executada per la pròpia empresa, encara que es critiqui i es discuteixi per canviar-la.

Com a persones i mossos que som, tenim les nostres limitacions. No ho sabem tot ni sempre som bons o dolents.

Pel nostre projecte sindical, la participació és fonamental. No som un sindicat professionalitzat, som assemblearis. L'existència de delegats sindicals a totes les destinacions, l'assistència dels afiliats a reunions, la comunicació dels afiliats amb el sindicat és bàsica en la nostra lluita. Només amb la participació es difonen les idees i la informació, s'aconsegueix la implicació de cada cop més gent i, en definitiva, que hi hagi un esperit sindical viu en els diversos centres de treball, que és el que realment tem la nostra empresa.

Clar que, per a que hi hagi participació, hem d'aconseguir que hi hagi gent amb il·lusió, que creguin en el sindicat com a instrument útil de pressió i incidència.

Pensem que, en gran mesura, aquesta il·lusió, s'ha perdut, si comparem amb la situació de la participació en el sindicat fa tres anys i que la raó, entre d'altres, s'ha de buscar en els diversos assumptes bruts ocorreguts en alguna organització sindical (entre les quals hi ha la nostra), en el desembarcament de molts vividors en les organitzacions sindicals, en la progressiva adaptació, quan no claudicació, de les diverses organitzacions sindicals al model associacionista que vol l'empresa, sense contingut reivindicatiu coherent, el qual ha facilitat el rodet normatiu de l'empresa, i en la primacia del compliment de les expectatives professionals individuals per sobre de qualsevol altra creença.

Sense aquesta participació, el model sindical que nosaltres defensem anirà cada dia sent més marginal

i ineficaç, amb tot el que això pot suposar de pèrdua pel col·lectiu. Som una alternativa sindical real i creiem que, tal com evoluciona el món del treball, l'existència d'alternatives sindicals com la nostra és un luxe per qualsevol col·lectiu, el qual l'hauria d'apreciar i donar-li suport, participant-hi o afiliant-s'hi.

Seria relativament fàcil per nosaltres deixar de vogar contra corrent, pujar-nos al carro, fer allò que l'empresa vol que fem, viure bé i estar ben considerats, però, quin sentit tindria això? Si no presentem recursos, si no ens queixem, si no critiquem, si no provem d'incidir en la millora de les condicions de treball, si l'únic que fem és donar serveis sindicals i informar sobre l'activitat de l'empresa, doncs tampoc cal ser un sindicat, ni tan sols que existeixi cap sindicat, n'hi hauria prou amb una associació professional única que donés tots els serveis a tothom igual, clar, això suposant que darrera de l'existència de diverses organitzacions diferents, formalment, però iguals en el fons, no hi hagi altre tipus d'interessos personals o polítics.

Portem molts anys, potser massa, al front d'aquesta organització sindical. Creiem haver demostrat amb escreix la nostra coherència i honestat, cosa que, en el seu moment, ens va fer ser l'organització majoritària. La situació actual no és la mateixa, ni molt menys, però, nosaltres continuem de la mateixa manera de sempre, amb la lògica evolució que provoca el temps i l'experiència.

Ens consta, per les converses que mantenim amb molts companys quan visitem destins o parlem de la situació actual, que el nostre model sindical té les simpaties de bona part del col·lectiu, que, de fet, representem el que pensa molta més gent de la que realment tenim afiliada. És fonamental que feu una reflexió i, si esteu entre aquells que simpatitzen amb nosaltres o tenen una forma de veure les coses similar, us afilieu. Als qui ja esteu afiliats, us volem demanar que augmenteu el vostre grau de participació, d'implicació, que assistiu a les reunions del sindicat, als actes que s'organitzin, que mantingueu un contacte periòdic amb nosaltres, que exerciu de delegats sindicals al vostre destí, us necessitem per aixecar la nostra organització, per a que aquesta esdevingui una eina útil i eficaç pel col·lectiu.

SALUT!

LA CONSPIRACIÓ DELS POMERS I LES ABELLES

Enric Alsina i Illa

En el món sindical passen moltes coses que fan por i que m'inspiren per fer aquest escrit. En el nostre cas, els qui hi estem dintre, som senzills mossos d'esquadra, treballadors, que vivim del nostre sou i que dediquem el nostre temps, esforç i dedicació a la defensa d'uns ideals, a la lluita del dèbil contra el fort, amb interessos sovint contraposats, fent servir els instruments dels que ens dota la legalitat i la "democràcia".

Si les coses fossin netes, transparents, clares, tots, forts i dèbils, respectéssim i acatéssim les lleis, els drets, tot allò de l'objectivitat, l'equanimitat, el respecte, la igualtat d'oportunitats, la legalitat, etc., tot seria molt més senzill. Els sindicats tindrien clares les seves obligacions i drets i l'empresa també.

Som una organització petita, no tenim grans grups d'assessors, no vivim de les subvencions de l'estat, som independents i ens devem només al col·lectiu al qui representem.

Les persones, com a tals, tenim interessos particulars. Les organitzacions, com a tals, també en poden tenir, siguin del tipus que siguin. Com demostren els fets, aquests tipus d'interessos interfereixen molt sovint de forma il·legítima en la política i en el sindicalisme, camps que el nostre cas van molt units, i **fan de difícil comprensió pels companys que ho veuen des de fora fets com el que hi hagi tants sindicats, la crisi del SAP, la crisi de l'UPC, els enfrontaments i les crítiques.** Si tots els sindicalistes i sindicats tenen clara la seva missió i tots són bons i tots volen el millor pel col·lectiu, aconseguir amb la seva feina, etc.,

com és que passen aquestes coses? **La resposta és òbvia. Es parteix d'una premissa falsa que ens condueix a una conclusió errònia i, a més, existeix aquesta interferència d'interessos, la mà negra.**

La gran majoria de gent només treballa per viure, **una petita part té uns ideals que l'impulsen a posar-se en móns com el nostre.** D'aquesta petita part, la gran majoria, quan assoleix certa quota de poder, sindical o polític, abandona aquests ideals i dedica els seus esforços a mantenir la poltrona, pervertint allò que la conduït fins on és.

El projecte Mossos d'Esquadra ha estat un **projecte polititzat des del primer moment.** No basat en criteris estrictament professionals, sinó en interessos polítics. **D'aquí la prioritització de la imatge per sobre de l'eficiència,** les persones que ascendeixen i que ocupen càrrecs de responsabilitat (sobretot en els primers moments), les formes de provisió, el tipus de normativa que ens regula, el tipus de desplegament (que tots estem pagant), etc.

En aquest projecte la tasca sindical molesta, molesta la crítica, molesta el compliment de la legalitat, molesta que la gent pensi. De fet, cal una militarització, un servilisme, un "todo por la pàtria" contraposat a l'exercici dels drets i llibertats com a treballadors.

En aquest sentit, en un primer moment es va creure que prohibint els sindicats de classe al cos, els teòricament potents, s'impediria que s'exercís un sindicalisme que pogués perjudicar el seu projecte, al cap i a la fi, **tots els qui estiguéssim als sindicats no deixàvem de ser mossos, gent de la casa,** sovint, inclòs

LA CONSPIRACIÓ DELS POMERS I LES ABELLES

afins, que per això es cuiden els processos selectius, i per tant, poc combatius. Nosaltres vam ser el primer "gra al cul", per fer servir paraules amb les que algú ens va definir, juntament amb "agitadors". Recordo l'expressió de sorpresa amb la que aquella mateixa persona em confessava que no entenia com un sindicat anarquista podia haver guanyat les primeres eleccions sindicals en un cos de policia, o com em va dir per escrit que jo m'havia equivocat de feina.

*** TOT EL QUE VE A PARTIR D'ARA ÉS PURA FICCIÓ.**

La nostra acció sindical continuada va fer que el poder polític es plantejés seriosament un canvi de model que fos més beneficiós pel seu projecte. Hi van haver mil i una reunions d'estudi de l'operació i quan la decisió va ser presa es va actuar posant tota la carn a la graella. Cal eliminar del panorama representatiu al sindicalisme combatiu, calen al projecte sindicats institucionalitzats, col·laboradors i controlables, cal pactar amb els sindicats de classe més importants i introduir-los per a que col·laborin amb el nostre projecte, al cap i a la fi, aquests sindicats estan professionalitzats i viuen de les subvencions. L'objectiu final seria la presència majoritària dels dos sindicats de classe més importants, més algun altre que convingui. Potenciar i facilitar al màxim per a que això sigui així. El col·lectiu, encandilat amb els serveis sindicals que es potenciarien donaria suport majoritari, s'afiliaria, als sindicats de classe i tots contents.

El primer pas seria desestabilitzar el SAP, fer-ne fora els indesitjables, i, si cal, espantar-los per a que es retiresin amb accions repressives, i oferir el SAP a la UGT. El segon pas passava per veure com quedava el SUME, contemporani soci de CCOO, amb les segones eleccions sindicals. Si els resultats eren bons es propiciaria l'absorció de SUME per part de CCOO i, si a més, com era normal i d'esperar, quedava eliminat del panorama representatiu,

l'enemic interior, llegeixis **CAT**, el projecte hauria conclòs amb la modificació de la llei de policia per admetre els sindicats de classe. L'estratègia no els surt bé en un primer moment. SUME es manté però amb molt poca representativitat i **CAT** aconsegueix uns resultats extraordinaris. La lluita continua. Cal eliminar al **CAT** per altres mitjans més subtils: local, alliberats, diners i potenciant altres organitzacions i s'ha de buscar un altre soci per CCOO. Amb alguns matisos diferencials, però l'operació SAP es repeteix

ara amb UPC.

I en aquests moments ens trobem. No es pot negar que l'operació els ha sortit bé, en part, com tampoc es pot negar que no del tot. En tot cas continuarem lluitant per convèncer al col·lectiu de la necessitat de la nostra organització i de la necessitat del seu suport a la nostra organització. Si se surten amb la seva, el col·lectiu ho pagarà encara més car del que ho està pagant.

Salut !

FUNCIONAMENT DEL SINDICAT

Aquest és un tema recurrent, que ja hem explicat diverses vegades. Tanmateix, el constant creixement del Cos, fa que de tan en tan sigui convenient tornar-ne a parlar. Recomanem a tots els nostres afiliats, simpatitzants i companys en general, que prenguin notat de les dades que considerin del seu interès ja que és més que probable que en algun moment n'hagin de fer ús.

La seu central del **CAT** es troba en un local al carrer Tànger nº 48, baixos 1ª de Barcelona (al costat de Base). La persiana exterior la veureu sempre tancada. No la obrim perquè la porta d'accés exterior està molt deteriorada, però hi som en l'horari de permanència. Si veniu, heu de trucar al timbre que posa Tienda 1. A Girona també tenim seu ubicada a la Gran Via de Jaume I nº 60, esc. B, 6è 3ª. Pel que fa a Tarragona i Lleida estem a l'espera que l'empresa compleixi els pactes sobre drets sindicals signats l'any 99 per a tenir-hi seu.

Tenim establerts uns horaris de permanències, és a dir, hores en les que hi ha algú físicament a les seus, sempre que no s'hagin de fer gestions externes, que n'hi ha moltes. Aquests horaris són:

- A Barcelona: de dilluns a divendres (excepte festius) de 9 a 18 h.
- A Girona: de dilluns a divendres (excepte festius) de 10 a 15 h.

Els companys destinats a les comarques de Tarragona i Lleida, en tan que no tinguem seu, podeu contactar amb la seu central o bé amb el nostre representant en aquestes demarcacions, el company Josep Maria FERRÉ i GURÍ, el qual va fent visites per totes les comissaries i a més disposa del telèfon mòbil nº 639 88 85 54. També podeu acudir al delegat sindical del **CAT** a la vostra destinació.

A més dels horaris de permanència, tenim un

nº de telèfon mòbil connectat les 24 hores del dia tots els dies de l'any per a qualsevol cas que cregueu que sigui urgent posar-vos en contacte amb nosaltres. Aquest nº és el 629 73 91 92.

Penseu que molt sovint s'han de fer gestions externes (judicis, visites, registrar escrits, reparar revistes i comunicats, anar a reunions, etc., etc.), a més, es fan força gestions telefòniques i tot plegat fa que sovint us pugueu trobar amb que truqueu al sindicat i us surt el contestador. Si us trobeu amb aquesta situació, en horari de permanència o no, deixeu sempre el missatge i ens posarem en contacte amb vosaltres tan aviat com sigui possible.

Els telèfons de la seu de Barcelona surten reflectits a les capçaleres dels comunicats. Pel que fa a la seu de Girona, el telèfon és el nº 972 21 47 65.

Una part molt important del nostre sindicat és la Secretaria d'Afers Jurídics (en el nostre cas, té molt de més pes que no pas la de Serveis Sindicals) i per això en parlarem una mica. Com ja deveu saber, pels nostres afiliats, tan l'assessorament, en qualsevol tema, com la defensa jurídica per temes professionals és gratuïta (honoraris d'advocats). El nostre Secretari d'Afers Jurídics, el company Àngel GÓMEZ-QUINTERO MORA és llicenciat en dret, està alliberat i, normalment, treballa a la seu central del sindicat de 9 a 14 h. També disposa de telèfon mòbil on se'l pot localitzar si fos necessari i urgent. A més, disposem d'advocat a les demarcacions de Girona i Barcelona i, tan aviat com el nivell d'afiliació ho requereixi, en disposarem a Tarragona i Lleida.

Tan aviat com un company es dona d'alta com afiliat al sindicat, sigui per telèfon o personalment, el donem d'alta en una pòlissa d'assegurança amb la qual queda cobert el cas que rebí una sanció disciplinària de suspensió de feina i sou. La pòlissa té molts articles on es detallen

FUNCIONAMENT DEL SINDICAT

les condicions i que podeu consultar en qualsevol moment o, si voleu, demanar-nos-en una còpia, a fi i efecte que conegueu exactament com esteu coberts. Per gaudir d'aquest i de tots els serveis del sindicat s'ha d'estar al corrent del pagament de les quotes sindicals. També tenim reculls legislatius, temaris i no descartem l'ofertament de cap altre servei sindical. Potser, l'únic que ens fa una mica de recança i no oferim per qüestions ideològiques, és el d'organitzar cursos de formació professional.

Lògicament, a qui es deu el sindicat i qui mana al sindicat, donat el nostre caràcter assembleari, és l'afiliat, el qui paga les quotes i fa possible l'existència del **CAT**. Tanmateix, som un sindicat obert i amb una marcada tendència de servei al col·lectiu amb general i dels seus interessos com a treballadors. Hem ajudat a molts companys que no estaven afiliats i no dubteu en comptar amb nosaltres si ho creieu oportú.

Un altre aspecte que considerem molt important del nostre sindicat és la publicació de *L'EVOLUCIÓ* de forma (sempre que s'ha pogut) mensual. La revista té molta incidència i és un instrument de difusió d'informació i ideologia que presta un servei molt valuós a tot el col·lectiu. Té la característica que no és només un instrument del sindicat, sinó de tots els seus afiliats els quals hi poden inserir lliurement i sense cap tipus de censura l'escrit que els plagui, llibertat que ja ens ha costat més d'un disgust però que considerem fonamental i d'acord amb la nostra ideologia.

Som un sindicat clàssic, que no entrem en el joc, en el sistema, que anem contra corrent, crítics i incisius en el que podem i que utilitzem totes les armes que tenim al nostre abast per incidir en la millora de les condicions de treball o lluitar-ne contra el deteriorament. El nostre tarannà queda palès amb les nostres accions i escrits. La situació desitjable i objectiu a mig termini és aconseguir el respecte de la nostre empresa als nostres drets de treballadors i que la negociació sigui l'instrument a través del qual treballadors i empresa puguem aproximar-nos a

les nostres pretensions, no pas, com passa ara, a través d'imposicions militaristes amb les que l'empresa assoleix els seus objectius a canvi de res, o millor dit, a costa de perjudicar al treballador.

A nivell organitzatiu el sindicat té tres òrgans:

- L'Assemblea. Composada per tots els afiliats. Òrgan sobirà del sindicat.
- El Secretariat Nacional. Composat per tots els dirigents i càrrecs representatius del sindicat. Òrgan immediatament inferior jeràrquicament a l'Assemblea.
- El Secretariat Permanent. Composat pels dirigents electes que ocupen secretaries de gestió. És jeràrquicament inferior al SN i l'encarregat de prendre les decisions diàries i ordinàries que afecten a l'organització.

Antigament, quan disposàvem de suficient crèdit horari sindical, cada òrgan es reunia periòdicament i de forma independent. Avui dia, per manca de hores sindicals i mitjans econòmics, es va decidir fer una única convocatòria mensual conjunta dels tres òrgans. Concretament cada dia 15 de mes (un dia abans o després si el 15 és festiu), a les 10:30 h. del matí a la nostra seu central. A aquestes assemblees i tenen dret d'assistència i vot tots els afiliats, s'intercanvia informació, es debat i es prenen decisions. En cas que les decisions a adoptar siguin molt transcendents, importants o que formalment sigui necessari, es convoca de forma expressa i formalment correcte l'òrgan a qui pertoca prendre aquella decisió.

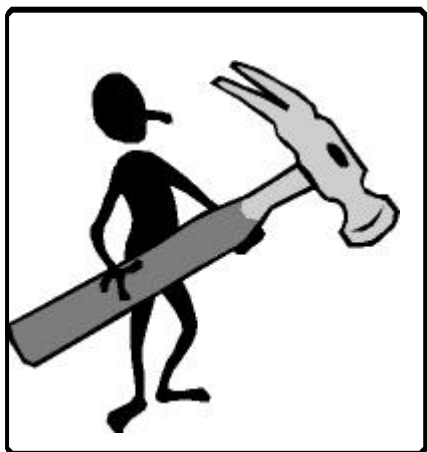
Per nosaltres, que estem dintre del "cotarro" i el coneixem molt bé, és obvi que som una alternativa sindical real, que som diferents. També creiem que hi ha una part important del col·lectiu que sintonitza amb les nostres idees. Ens agradaria que el col·lectiu apreciés aquesta diferència i que tothom qui simpatitza amb el nostre missatge i acció estigués amb nosaltres, ja que la manera d'aproximar-nos als nostres objectius requereixen tenir força, tenir suport del col·lectiu, tenir mitjans i que l'empresa així ho percebeixi. **DÓNA EL PAS, VINE AMB NOSALTRES!**

DEFICIÈNCIES A LA COMISSARIA DE LA SEU D'URGELL

Josep Maria Ferré i Guri
Delegat del **CAT** a les comarques de Lleida i de Tarragona.

No només les penoses condicions laborals a que ens aboquen les normatives internes fan que patim les conseqüències d'una mala gestió de l'administració. També la reiterada ineficàcia mostrada pels actuals responsables d'aquesta, fan que, per exemple, en la comissaria de La Seu d'Urgell hi hagi un seguit de deficiències estructurals que degraden de forma substancial el normal exercici professional dels treballadors que allí presten el seu servei. Des del **CAT** no cessarem en denunciar tot allò que perjudiqui la qualitat del servei que la immensa majoria de membres d'aquest col·lectiu de treballadors estem disposats a donar. Es per aquest motiu que hem denunciat les deficiències que els propis companys ens han tramés.

Són aquestes que relacionem a continuació, i d'altres que denunciarem a mida que ens les feu arribar:

- La manca de previsió, fa un cop més, que en aquesta comissaria **no es disposi d'aire condicionat**. Es clar, ara no és estiu i ni tan sols hi pensem, però ja vindrà el temps de la calor i s'haurà de treballar a temperatures impròpies d'unes dignes condicions de treball. Recordeu els ventiladors de l'estiu passat, inclòs aquells que us vareu portar de casa. Doncs tornem-hi que no ha estat res.

- **Les humitats que emanen del terra de les dutxes**

dels vestidors.

- **Les goteres i manca de ventilació que hi ha en el laboratori de policia científica,** on existeix una evident irresponsabilitat a l'hora de posar en risc de dany, de forma innecessària, el material que allí s'emmagatzema. També aquesta manca de ventilació forçada, fa que els agents que usen habitualment aquelles dependències, pateixin risc d'inhalació dels productes tòxics que hi ha.

Un cop més demanem de l'administració aquella eficàcia que dia a dia s'ens exigeix a nosaltres, els treballadors d'aquest col·lectiu.

"SOMOS PERSONAS"

Jordi González Parra

Ciertamente, estamos en letargo. El colectivo de los Mossos d'Esquadra está dormido.

Es increíble como están cambiando nuestras condiciones laborales, evidentemente a peor, y es increíble, también, como tragamos sin más. Sí, alguna vozfurtiva que se alza en algún rincón, voz que no es sino grito en busca de su propio eco. Hay algo que no tenemos que olvidar, y es que de estos años en los que el Cuerpo está tomando su forma definitiva, de estos años en los que parece que nada sucede más allá de las promociones internas y la inauguración de nuevas comisarías en nuevas comarcas, de estos años, de las condiciones laborales que nos vayan imponiendo, va a depender el grueso de nuestras vidas profesionales.

El estado pirotécnico en el que estamos inmersos, un estado que facilita que, ante la ceguedad de los fuegos de artificio, la Administración haga y deshaga a su antojo, es un estado de ceguedad, y parece que no nos importa cómo van a ser los próximos 30 o 40 años porque estamos cediendo una y otra vez, sin decir nada, o muy poco. ¿Qué hacer? No nos engañemos, la Administración es una montaña anónima carente de sensibilidad. Todas las Administraciones lo son. Esta cualidad es inherente al mismo funcionamiento democrático, leyes generales para un hombre-tipo general. La particularidad, que es donde residen los sentimientos, no cuenta en política, pues hace años que cometimos el error de introducir la dicotomía entre ética, por un lado, y política, por otro. Dos ramas del mismo tronco común, que es el del desarrollo de las personas en sociedad. Y al producirse tal dicotomía, la política avanza solitaria haciéndose cada vez más ajena al hombre, dando lugar a una sociedad que ha dejado que lo "justo" sea fagocitado por lo "legal". Y la democracia, ámbito donde debería darse el juego político, se ha convertido en un gran marco donde los grupos poderosos buscan el poder por el poder. Gran error, el poder ya no es el medio desde el que facilitar la convivencia, sino un fin en sí mismo. ¿Qué hacer los que estamos abajo? ¿Ser meros espectadores del cruento espectáculo? No. Nos quedan, que no es poco, las palabras. Digamos no, digamos basta, digamos que estamos hartos, digamos que detrás de cada número hay una persona, una familia, un ser con cara y ojos, que sabe reír y llorar, que sabe sufrir y sabe gozar. No somos números. Somos personas.

PARÀSITS

Miquel Moreno

El passat dia 23 de gener d'aquest any vaig assistir a la concentració que havíem convocat tres sindicats entre ells el **CAT**, davant de casa del President. En el moment de proposar aquest acte de protesta en una reunió de la CAS, va haver tres sindicats que, per les raons que tinguin, van dir que no s'oposaven a aquesta mesura però que tampoc la recolzaven. És una posició que ni comparteixo ni entenc però no hem queda un altre remei que respectar-la.

No se a quin sindicat estaven afiliats els que van assistir a la concentració, però tampoc es que m'importi molt, perquè quan estem demanant millores pel col·lectiu, les estem demanant per aquest i no per un sindicat. Tampoc reivindicuem millores per caprici sinó perquè realment estem observant dia darrera dia com les condicions laborals dels Mossos empitjoren contínuament. **Aquesta tendència d'empitjorament no es un BUF** sinó que ja ho venim suportant des de fa temps i el que es pitjor les expectatives son del tot negatives. L'administració no ens pren seriosament i demostra un menyspreu continuat pels sindicats i els Mossos. Tot això es molt greu, però, per a mi, encara es molt més greu l'actitud d'una gran part del col·lectiu. Serà que hi ha molta gent contenta, molta gent satisfeta amb com es modifiquen els horaris, amb com es recupera el poder adquisitiu per part d'una minoria (comandaments) i precisament els que més cobren, amb com el consell de policia es una farsa, amb com no es respecten les dotze hores entre torn i torn, amb com s'obren expedients simplement per crear un clima de temor, etc.

Pensava que havia arribat el **moment de dir PROU**, però sembla que aquest moment ha arribat només per uns pocs, la resta ja estan ben satisfets. Que si vull sortir caporal, que si vull presentar-me al grup d'investigació, que si estic en comissió de serveis i tinc por a que hem retornin a la meva destinació, lamentablement aquesta és l'argumentació d'una gran part de vosaltres.

Es penós tenir que pagar un preu per un dret contemplat en una societat democràtica, com es penós tenir el cos ple de paràsits (mireu al diccionari la definició de paràsit), perquè això sou per mi els que us quedeu a casa esperant que altres donin la cara per vosaltres. Perquè evidentment el dia que s'aconsegueixi alguna cosa beneficiosa, aquesta serà per tot el col·lectiu o per un determinat grup en concret, però sense discriminar aquells que es van quedar a casa o simplement no tenen ganes de moure un dit, en contraposició de aquells que estaven intentant fer-se sentir i demostrar la seva disconformitat davant els nostres polítics que ens dirigeixen d'aquesta manera tant prepotent. Perquè una cosa esta clara som egoïstes però no idiotes, si s'aconseguís un augment salarial no crec que ningú dels que ja estan contents aniria a personal a dir que a ell no se li apliqués, perquè ja li esta bé el que cobrava.

Soc conscient que aquest article pot generar crítiques, però també soc conscient que **només es pot sentir ofès aquell que es doni per al·ludit**. Molts companys haguessin volgut venir i per molts motius no van poder. Alguns perquè en lloc de manifestar-se tenien que estar controlant-nos, altres per infinitat de motius diversos, companys no us doneu per eludits perquè no va per vosaltres. Aquells que a pesar de estar farts de patir l'empitjorament de les condicions de treball, no siguin capaços de moure un dit, encara que sigui el petit (ja que no demanen més), per intentar canviar-les, i a consciència deixen que altres facin la feina bruta per després recollir els fruits del treball d'un altre, aquells possiblement sí que es poden donar per eludits.

M'agradaria recalcar que aquest article es una opinió meua i que en cap cas es extrapolable a la opinió del sindicat, però crec que cadascun de nosaltres tindria que fer una reflexió per ell mateix, perquè **penseu que el que ens imposin ara i anem perden, costarà molt de recuperar i sense unió no tenim cap força**.

EL PREU DE LA BARRA DE PA

L'altra dia la meva dona va anar a comprar com cada matí el pa i a l'hora de pagar la barra la noia li va preguntar si el seu marit tenia o no tenia "galons", no entenc que te que veure si te galons per pagar la barra de pa, li va contestar la meva dona i la noia li va dir, - Dona, si te galons la barra és més cara.

- Uf, quins descans, el meu marit es un pobre desgraciat i no, no té galons, ja em pots cobrar la barra al preu de mosso (o caporal).

A l'arribar a casa, m'ho va comentar i va ser quan la vaig donar les dues notícies del dia, la bona i la dolenta, la bona que ens apujaven el sou i la dolenta? - Doncs que als membres de les escales intermèdia, executiva i superior patirien un increment del seu sou entre un 15% i un 30% o el que és el mateix entre 300.000 i 1.000.000 de pts aproximadament.

- Ara ho entenc perquè m'ha preguntat si tenies o no tenies galons, Docs quina sort que no tinguis, que només sigui mosso, tu saps ho car que ens costarà ara tot?

Es per això que hem pres la decisió, entre la meva dona i jo i el vist-i-plau del Honorable de torn, de no ascendir mai, ja que si vull mantenir el meu actual nivell de vida, el meu estatus social, que no em pugin la hipoteca del pis, ni el préstec del cotxe, ni el col·legi del nostre fill, ni la llum, ni el gas, ni el telèfon, ni l'aigua, ni això, ni allò..... en fi que dur ha de ser portar galons, ja que a més de tenir que prendre decisions han de pagar-ho tot molt més car que un simple mosso o caporal.

Aquest increment entenc que s'aplica com a recuperació del poder adquisitiu perdut durant tots aquest últims anys i un altre cop estic content de ser un "mosso pelat" ja que els meus superiors els últims anys han tingut que aguantar i sostenir una posició incòmoda al veure que amb els seus reduïts sous no podien cobrir les despeses que tenien, es per això que els nostres dirigents polítics han vist aquestes injustícies socials i fent com faria Robin Hood, el defensor dels pobres, han pujat el sou inversament proporcional al que cobrava cadascú, el que més cobrava més pujada té, que? que això es contrari al que feia Robin Hood? Però a veure, Robin Hood no robava als pobres per donar-los als rics? Pobres rics que no tenen qui els defensi.

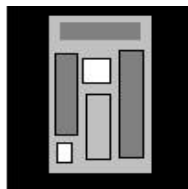
Clar que suposo que el govern amb aquesta mesura el que vol fer es apropar les classes socials eliminant les diferències existents i repartint la riquesa, etc., etc., joder si Marx i Engels aixequessin el cap se'ls cauria el pebrots a terra.

No ho entenc.... ho sento, però no se explicar-ho millor, sento ràbia i vergonya i espero que tots vosaltres tindreu el mateix sentiment que jo

Això si companys, després d'això se m'ha quedat cara de tonto, a vosaltres no?

Se d'un lloc de Barcelona on podem anar a expressar el nostre agraïment per la pujada de sou, el a al Ronda General Mitre nº 96.....

QUE DIJEN DE NOSALTRES

La jurisprudencia del Supremo respalda la sentencia de la Audiencia

La Audiencia Nacional recuerda al Ejecutivo que no anula los gastos comprometidos por la contratación de obras o las devoluciones de impuestos.

La Federación de Enseñanza de CC.OO. anula la congelación salarial de los empleados públicos de 1997

Los sindicatos instan al Gobierno a acatar «de inmediato» la sentencia que anula la congelación salarial

La Generalitat diu que la sentència no afectarà els seus funcionaris

Les declaracions del conseller en cap de la Generalitat, Artur Mas, afirmant que la sentència que anul·la la congelació salarial dels funcionaris «no afecta les comunitats autònomes ni els ajuntaments»,

Las comunidades rechazan asumir el pago de los atrasos

El Gobierno recurrirá la sentencia de la Audiencia Nacional que anula la congelación salarial impuesta en 1997 a los funcionarios

Montoro amenaza con que los contribuyentes paguen vía impuestos el coste de la sentencia

Los expertos señalan que no cabe recurrir la sentencia ante el Supremo

El ministro de Hacienda, Cristóbal Montoro, advirtió ayer que «sea cual sea la cifra que resulte, la va a pagar el Estado, que somos todos. El dinero tendrá que salir de los contribuyentes vía impuestos».

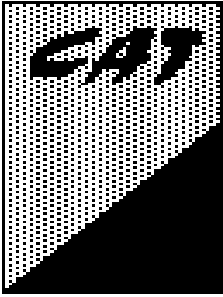
LOS EFECTOS DEL FALLO EN LAS ADMINISTRACIONES

Mas afirma que la sentencia no afecta a las autonomías

Las comunidades gobernadas por el PSOE aceptan pagar los atrasos

La presidenta del Senado afirmó que es "inaceptable" que "el poder legislativo se vea obstaculizado por un acuerdo que se refería a los años 95, 96 y 97.

"es enormemente preocupante que se pueda llegar a decir que las Cortes Generales no puedan aprobar una Ley de Presupuestos porque se lo impide un acuerdo entre Gobierno y sindicatos".

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/ Tanger 48, baixos 1ª, Barcelona 08018
Telf. 93 485 03 50 Fax. 93 309 44 80
email: cat-me@teleline.es
www.catme.es.vg

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

DADES PERSONALS

Nom i Cognoms _____
Adreça _____
Població _____ CP _____
Comarca _____ Província _____
Telèfon _____ NIF _____
Estudis _____
E-mail _____

* Desitjo rebre correspondència i publicacions al meu domicili: SI / NO

DADES PROFESSIONALS

Categoria _____ Núm. agent _____ Promoció _____ Escamot _____
Destinació _____ Tel. _____ servei/ext. _____

DADES BANCÀRIES

Banc o Caixa _____ Entitat _____ Oficina _____
Dígit de control _ _ Número de compte _ _ _ _ _

Signatura:

ALTRES DADES (A omplir pel CAT-ME)

Data d'afiliació _____ Núm. de carnet _____
Delegat que rep l'alta _____
Observacions _____
